

Regel. Derfor er jeg meget glad ved, at Udvalget har fremsat denne Udtalelse i Erklæringen, fordi den giver Ministeren et Støttepunkt for ved Ansættelsen af befalede Sagførere i første Række at tage det Hensyn, der bør tages, nemlig Hensynet til Dygtigheden og ikke Hensynet til Alderen. — I Erklæringen findes der endvidere en Udtalelse om et paatænktil Tillæg til Straffeloven. Jeg skal herom sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være nødvendigt at faa et saadant Tillæg til Straffeloven, og jeg skal gerne, efter den Henstilling, der findes i Erklæringen, tage dette Spørgsmaal op til nærmere Bearbejdelse, saa kan det igen blive et Spørgsmaal, om dette bør blive et Lovforslag for sig selv eller om det bør indbefattes under en mere eller mindre almindelig Revision af vor Straffelov.

Jeg har saa endnu tilbage at tale om det Ændringsforslag, der uden for Erklæringen er stillet til § 5. Det ærede Medlem for Ribe (Busk), der var Ordfører for Forslagsstillerne, lovede i Begyndelsen af sit Foredrag, at han derom vilde udtale sig ganske kort, og dette gjorde han jo ogsaa. Men jeg skal ikke desto mindre udtale mig endnu kortere derom. Forholdet er jo det, at efter den Forhandling, som fandt Sted ved 2den Behandling, blev det jo med et nogenlunde anseligt Flertal vedtaget at blive ved Viborg som det Sted, hvor den jydsk Landsrets Sæde skulde være, og da der hverken fra Udvalgets Side eller fra Ministerens Side mellem 2den og 3die Behandling er fremkommet Ønske om en Forandring deri, forekommer det mig efter alle de Genvordigheder, vi have haft, inden vi ere naaede til Enighed om dette Lovforslag, at det er noget underligt at se dette Spørgsmaal nu dukke op paa ny ved denne Behandling, ihvorvel jeg naturligvis skal indrømme, at dette Spørgsmaal, om Landsretten skal have sit Sæde i Aarhus eller Viborg, ikke er af den Slags Spørgsmaal, som kan ødelægge Retsreformen. Naar jeg har holdt paa, at Landsretten skal have sit Sæde i Viborg, har det netop været af Hensyn til Almenvellet, men det viser sig nu ved at høre det ærede Medlem for Ribe, at der i denne Sag er to forskellige Almenveller, idet det ene Almenvel trækker Landsretten til

Aarhus, og det andet Almenvel trækker den til Viborg; man kan jo saa se, hvilket Almenvel der trækker stærkest. Jeg har ment, at det, som er Hovedsynspunktet, maa være den centrale Beliggenhed, og i saa Henseende kan det ikke bestrides, at Viborg ligger mere centralt i Jylland end Aarhus. (Busk: Hvorfor ikke Herning?) Herning har der slet ikke været Spørgsmaal om. Det ærede Medlem er blevet saa ivrig efter at faa Landsretten flyttet til Aarhus, at han endog har opkastet andre Spørgsmaal, som allerede ere afgjorte, og som ellers ingen har optaget, nemlig om ikke egentlig talt den østre Landsret burde være i Korsør, og det ærede Medlem for Odense sagde Hør! Det kunde nok være, at hvis de Herrer fik dette vedtaget, vilde det gaa ligesom der staar i Kong Salomon og Jørgen Hattemager: „Stor er Korsør, din politiske Glæde, Posten er kommen fra kongelig Stad.“ Jeg vilde have set mere venligt paa en saadan Tanke, hvis det ærede Medlem for Ribe havde nævnt en tredje By paa Sjælland, hvis Navn begynder med K. Det skal jeg nu ikke forfølge videre, saa meget mere som jeg er en ganske lille Kende forkølet i Dag, og det anstrenger mig noget at tale, men jeg skal sige, at det er utvivlsomt, at territorialt set ligger Viborg langt mere centralt end Aarhus. At den østlige Side af Jylland er langt stærkere befolkede end den vestlige, er noget, vi alle vide, men om det egentlig er Grund til at paalægge den noget svagere befolkede og, jeg kan sige noget fattigere Egn større Ulejligheder og større Udgifter ved Retsmøder, forekommer mig dog ikke. Der er blevet sagt af det ærede Medlem og fra anden Side, at Togforbindelsen peger hen imod Aarhus fremfor mod Viborg. Jeg ved dog ikke, om det er rigtigt, men Togforbindelsen er noget, der kan rettes ved, og navnlig skulde det glæde mit Hjerte meget, om denne Sag kunde give Stødet til, at man endnu hurtigere i Jylland kunde naa til at faa sine berettigede Ønsker om en Forbedring i Jernbaneforholdene førte igennem. Vi have for nogle Aar siden vedtaget forskellige Jernbaner, og man skulde kende Jyderne daarligt, om man ikke skulde være sikker paa, at flere følge